

ДЕЙНА ДЖОНА ДУМИ

Превод от английски: Валентин Кръстев, —

chitanka.info

Светът не се нуждае от слова. Той се самоизразява
чрез светлина, листа и сенки. Камъните на пътя
не са по-малко реални от това, че не са преброени и
описани.

Красноречивите листа говорят само наречието на
чисто съществуване.

Целувката все още е изцяло това, което е, макар и
безсловесна.

Дори едничка дума я превръща в нещо по-
незначително или нещо друго —

забранено, целомъдрено, повърхностно, съпружеско,
потайно.

Дори названието ѝ целувка^[1] издава вълнението на
ръцете,

докосване на кожата с милувки или сграбчване на
рамо, бавната

извивка на шия или на коляно, безмълвно докосване на
езици.

Но камъните си остават по-малко истински за
онези, които не могат

да ги назоват или да прочетат безмълвните срички,
гравирани в кремъка.

Да видиш червен камък, е по-незначително от това
да го видиш като яспис,

метафоричен кварц, братовчед на кремъка, от
който кайовите^[2] са дялали

върхове на стрели. Да назоваваш, значи да познаваш
и да помниш.

Слънцето няма нужда от възхвала, че пробива
дъждовните облаци,

обагряйки скалите и листата със светлина,
разтваряйки след това

всяка светеца капчица обратно в облаците, от
които е родена.

*Дневната светлина няма нужда от възхвала и
зато я славим постоянно —
по-велика от самите нас и от всички призвани от
нас въздушни думи.*

[1] Kiss — като глагол означава и леко докосване; колко точна е шеговитата интерпретация на Смирненски — „устодопреници спомням...“ ↑

[2] Членове на войнственото индианско племе кайова. — Б.прев.

↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.